

IVO TROŠT:

Učenci več kot mojster.

ojaški četvodja je hotel dokazati svojo trditev, da je mogoče preko manjše vode brez mosta, brvi in čolna. Splezal je na visok jagned ob potoku in hotel potem zamajati z drevesom tudi sebe do jagneda na nasprotnem bregu, kjer bi bil splezal po deblu na tla, če bi se srečno prijel drevesa. Toda vrh se odlomi, in četvodja pade na sredo potoka, odkoder komaj primaha moker na breg.

»Ho, ho!« se smejejo vojaki svojemu mojstru. »Mi bi to naredili z manjšim trudom!«

»Kako pa?« vpraša jezno osramočeni četvodja.

»Mi bi kar od tukaj z brega poskakali v vodo, pa ne z jagneda!« odgovarjajo vojaki s smehom.

O, Galicija!

*O, gališka polja,
le vzcvetite,
v širo plan glasneje
zašumite,
s pesmijo slovansko
ublažite
spanje naših fantov! —*

*O, gališki maki,
zažarite,
spet s krojo poljane
poškropite,
s to krojo ljubezni
natrosite
tja na grobe naših fantov!*

*O, gališke reve,
ve vsadite
rožmarina v grobe,
razglasite
radošno resnico
o svobodni očetnjavi
našim fantom,
spečim onkraj žalostnega Dnjestra! —*

Tone Gaspari.